

Posudek oponenta diplomové práce

Bc. Kateřina Loužilová:

Namibie: Moderní technologie ve volebním procesu

Téma moderních technologií ve volebním procesu, které si Kateřina Loužilová vybrala pro svoji diplomovou práci, je samo o sobě zajímavé a hojně diskutované – zejména v rámci politického diskursu. Fakt, že se k tomuto způsobu přiklání i tak rozdílné země jako jsou Demokratická republika Kongo a Namibie pak zajímavost daného tématu ještě zesiluje. Na druhou stranu musím konstatovat, že způsob, jakým dané téma diplomantka uchopila, zajímavost daného tématu z politologické perspektivy příliš nepodtrhla, spíše ji utopila v praktickém popisu jedněch elektronických voleb v Namibii.

Po obsahové stránce jsou slabiny práce patrné již v úvodu, a to zejména ve velice vágním a „nepříliš teoretickým“ teoretickým rámcem. Metodologické zakotvení je však v tomto ohledu ještě horší, v podstatě absentující, neboť autorka má velice vágní metodu, která je založena v určující míře na jejím vlastním úsudku. Navíc na úsudku založeném na jediných pozorovaných volbách, které se v Namibii elektronicky uskutečnily. To je do jisté míry spojeno s nepřilíh vhodně zvoleným cílem práce a výzkumnou otázkou („*Napomáhají nové volební technologie zlepšení volebního aktu?*“). Pokud by autorka chtěla opravdu tuto otázku zkoumat, musela by tak zaujmout více komparativní perspektivu – buď diachronní, nebo synchronní. To však bohužel nedělá – pomineme-li náznak srovnání s papírovými volbami 2009, k němž však autorka nemá dostatek dat, jak sama uvádí. Z jediných voleb nelze usuzovat výhodnost elektronického hlasování, také z toho důvodu, že volební systém pracuje vždy s velkou mírou setrvačnosti.

Autorka zcela opomíjí mnohem zajímavější a důležitější témata, která by ji měla – jakožto politoložku – zajímat. Např. motivace k zavádění těchto metod v komparativní perspektivě, otázka neplatných hlasů, případných stížností na výsledky, vliv na životní prostředí, ochrana osobních údajů a jejich možné zneužití pro politické účely atd. Zkrátka mnohem zajímavější než popis, kolik má volič tlačítek a kolik tlačítek má zase k dispozici volební komise, se mi jeví otázka, proč vůbec Namibie k e-volbám přistoupila, pokud vezmeme úvahu dlouhodobě dominantní pozici SWAPO.

Po formální stránce je práce na velmi dobré úrovni – je čtivá a přehledná, obsahuje jasnou „dějovou linku“ a tolerovatelné množství gramatických, typografických či stylistických pochybení (zmiňme např. chybné psaní pomlček a spojovníků či neuvádění datace u odkazů na zdroje). Poněkud kritičtější jsem k netextovým částem práce – tab. 1 je nepřehledná kvůli odstavení textu, tab. 2 je pak zcela zbytečná pro cíle práce; a obrázek 1 by patřil spíše do přílohy než do textu. Iritujícím dojmem po času působí i neustálá shrnutí, které je nad to někdy paradoxně jen o málo kratší než kapitola, kterou má shrnovat (např. kap. 1.1 na jednu stránku a její shrnutí na 1/3 strany...). Některé kapitoly jsou – stejně jako obrázky – zcela nadbytečné a práci by prospělo je vypustit.

I přes výše uvedenou kritiku však práci **doporučuji k obhajobě**, neboť autorka dle mého názoru dostála nárokům, které jsou na kvalifikační práci kladeny.